

цілей, а також вміння спільно з колегами внести унікальні внески та здобутки у колективну роботу.

У сучасних творчих педагогічних колективах, що впроваджують нові технології та методи роботи з учнями, а також активно вдосконалюють практику і теорію навчання, виховання та розвитку особистості, проявляється талант кожного педагога та вихователя. Спільна творча діяльність досвідчених і молодих фахівців, увага до їхнього розвитку, прогнозування потенційного зросту молодих педагогів, взаємна підтримка, наставництво, а також вміння конструктивно приймати зауваження та радіти успіхам колег – це основні характеристики інноваційного педагогічного колективу [1].

У професійній сфері важливо, щоб кожний колектив вчителів був творчим, де кожна особистість може розкрити свій потенціал та зростати в контексті навчально-виховної роботи, отримуючи підтримку в своїх зусиллях та ініціативах. Коли в колективі панує атмосфера співпраці та взаємопідтримки, це сприяє позитивному розвитку всього педагогічного процесу.

Список використаних джерел:

1. Починок Є. А. Партнерська взаємодія як інноваційний компонент нової української школи. Академічні студії. Серія «Педагогіка». Вип. 1. 2023. С. 95-102.
2. Стрельников В. Ю. Развитие творческого потенциала педагогических работников в системе непрерывной освіти на фундаменте педагогической спадщини Григорія Сковороди. Сучасні рецепції світоглядно-ціннісних орієнтирів Григорія Сковороди : колективна монографія / за заг. ред. к.ю.н. Д. С. Луніна. Полтава : Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», 2022. С. 105–113.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

*Коковська О.В., Міщенко І.В., Весніна Л.Е.,
Жукова М.Ю., Шарлай Н.М.
Полтава, Україна*

В системі вищої медичної освіти і сфері охорони здоров'я України одним із пріоритетних завдань професійної підготовки майбутніх лікарів є забезпечення якості освіти студентів-медиків. Освіта і здоров'я – головні чинники визначення якості життя людини. Якість освіти, особливо медичної, є запорукою здорової нації, а також необхідною ознакою ефективної професійної підготовки компетентних конкурентоспроможних майбутніх медичних фахівців.

Освітня політика більшості країн спрямована на забезпечення якості освіти, створення необхідних умов для рівного доступу до неї незалежно від

соціально-економічного статусу, географії проживання, національної чи релігійної приналежності абітурієнта [1, с. 276].

Організація освітнього процесу у закладі вищої медичної освіти здійснюється відповідно до Конституції України, законів України “Про вищу освіту”, “Про освіту”, “Про наукову і науково-технічну діяльність” та інших нормативно-правових актів, міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку, державних стандартів освіти та інших актів законодавства України з питань освіти. Результатом провадження освітнього процесу є формування сукупності знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих особою у процесі навчання за певною освітньо-професійною, освітньо-науковою програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти. Якість освітньої діяльності визначається рівнем організації освітнього процесу в закладі вищої освіти, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань. Кожен заклад вищої освіти відповідно до законодавства розробляє та затверджує рішенням вченої ради Положення про організацію освітнього процесу [3, с.160].

Поліпшення якості освіти є одним із головних завдань сучасної політики в галузі освіти, національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави, умовою реалізації права громадян на освіту. Поняття «якість освіти» в загальному тлумаченні означає задоволення суспільних запитів та очікувань щодо надання освітніх послуг; забезпечення ефективності освітніх потреб осіб, які навчаються. Якість медичної освіти передбачає виконання державного замовлення кваліфікованих медичних працівників з високим рівнем фахових компетентностей. В широкому розумінні під якістю освіти розуміється збалансована відповідність процесу, результату та освітньої системи меті, потребам і соціальним нормам (стандартам) освіти [1, с. 277].

Якість професійної освіти має зовнішній аспект (при якому якість результату освітнього процесу розуміється як відповідність рівня підготовки випускників попиту роботодавців, вимогам стандартів) і внутрішній (при якому якість освіти передбачає зміст освітнього процесу, рівень підготовки студентів, викладацьких кадрів, інформаційно-методичний супровід, матеріально-технічне забезпечення якості підготовки, використовувані навчальні технології, наукову діяльність тощо).

Якість підготовленості майбутнього лікаря – це сукупність його професійно-особистісних властивостей, які відповідають меті вищої освіти, взаємодіють між собою. Вона є поєднанням внутрішніх і зовнішніх властивостей особистості; які як зміст якості фахівця певним чином структуровані, динамічні, можуть змінюватися та розвиватися [2, с. 23]. У процесі професійної підготовки майбутні медики повинні здобути знання та навички щодо громадського здоров'я населення, епідеміології, охорони довкілля, управління охороною здоров'я тощо.

Підвищенню якості освіти майбутніх лікарів в процесі професійної медичної підготовки безпосередньо сприяє ефективний моніторинг знань (внутрішній і зовнішній), призначенням якого є забезпечення всіх учасників освітнього процесу зворотнім зв'язком, що дозволяє вносити послідовні

зміни в хід реалізації освітньої програми з метою підвищення якості її результатів, а також впровадження інтерактивних освітніх технологій у вигляді бінарних лекцій з елементами дискусії, групових квазіпрофесійних завдань на кшталт лікарських консилиумів, що потребує колективних зусиль тощо. Моніторинг якості освітнього процесу сприяє його оцінці та вчасному корегуванню очікуваного результату й шляхів досягнення мети. Внутрішній моніторинг є частиною навчального плану й відбувається в межах закладу вищої освіти за рахунок його ресурсів. Наприклад, в системі вищої медичної освіти передбачено обов'язкову державну перевірку знань за стандартизованими тестами.

Варто підкреслити, що для здобуття високої кваліфікації лікаря студенту-медику необхідно забезпечити відповідність між рівнем процесу професійної підготовки в процесі навчання в закладі вищої освіти та реальним процесом фахової діяльності в медичних закладах. Підвищенню якості медичної освіти сприяє й застосування викладачами в освітньому процесі майбутніх лікарів інтерактивних технологій навчання, які надають змогу розвитку суб'єкт-суб'єктних відносин під час професійної підготовки, рівноправної участі студентів-медиків в освітньому процесі; сприяють активній професійно-спрямованій навчальній взаємодії. Якість професійної підготовки майбутніх лікарів повинна відповідати сучасним вимогам до їх майбутньої професійної діяльності й очікуванням та потребам пацієнтів.

Таким чином, розвиток медичної науки і практики, особливо в умовах сьогодення, зумовлюють вносити корективи у підготовку майбутніх медичних працівників із наближенням їх освіти до міжнародних стандартів. Саме тому якість освіти у вищих медичних закладах освіти необхідно покращувати шляхом ефективної організації та інформатизації навчального процесу, впровадження передових наукових розробок у практику викладання, забезпеченням високого професіоналізму викладачів, створенням сучасної навчально-методичної бази. Перед закладами вищої медичної освіти стоять важливі завдання, що покликані піднести їх на новий рівень якості, а саме: збільшити частку впровадження нових освітніх технологій, застосовувати безперервний процес вдосконалення знань та умінь, формування у здобувачів стійких практичних навичок. Професійна підготовка сучасних лікарів має відповідати державним стандартам, професійним вимогам, очікуванням суспільства та бути якісною.

Список використаних джерел:

1. Закусилова Т. В. Шляхи забезпечення якості освіти майбутніх лікарів. у процесі професійної підготовки в закладах вищої медичної освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Вип 28, том 1. С. 276-280.
2. Кільова Г. О. Якість освіти як ключова категорія менеджменту освіти. *Освіта та педагогічна наука*. 2012. № 5–6 (154–155). С. 22–26.

3. Міщенко І. В., Коковська О. В., Жукова М. Ю., Павленко Г. П., Юдіна К. Є. Науково-методичні аспекти підвищення якості викладання фізіології здобувачам освіти медичних факультетів ПДМУ. *Науково-методичні аспекти підвищення якості підготовки фахівців у медичних закладах вищої освіти* : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 28 березня 2024 р. Полтава, 2024. С. 160–161.

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ

Коліса Т.О.
Полтава, Україна

Науковий керівник: Жданова-Неділько Олена Григорівна, доктор педагогічних наук, професор кафедри, завідувач кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

У сучасних умовах стрімкого розвитку технологій та глобалізації, освітні установи стикаються з необхідністю впровадження новітніх підходів до управління педагогічним колективом. Традиційні методи управління вже не відповідають вимогам сьогодення, тому на перший план виходять інноваційні методи та технології, які забезпечують ефективне вирішення нових викликів та підвищення якості освіти. Інноваційні підходи спрямовані на створення сприятливого середовища для професійного розвитку педагогів, мотивацію колективу, вдосконалення комунікації та співпраці, а також на забезпечення гнучкості та адаптивності управлінських процесів.

Розвиток освіти швидко набуває інтенсивного темпу, що насамперед вимагає від педагогів прийняття нових викликів. Однак, для успішного впровадження ефективного освітнього середовища необхідно систематично удосконалювати управлінські практики. На базі Ліцею № 32 «Європейський» Полтавської міської ради було проведено констатувальний експеримент, реалізовано (січень – квітень 2024 р.), що мала на меті з'ясувати стан управління процесом розвитку інноваційних компетенцій педагогів даного закладу. Цей експеримент включав серію мікродосліджень, результати яких будуть стисло представлені у цій публікації. Загальна кількість респондентів становила 60 осіб. Аналіз цих мікродосліджень дозволяє виявити основні тенденції та проблеми в галузі розвитку інноваційних компетенцій педагогічного складу.

Особлива увага приділяється визначенню ефективності впровадження сучасних методів та технологій в управління педагогічними колективами, зокрема вивченню їхнього впливу на підвищення професійної майстерності та педагогічної ефективності.

У першу чергу було розглянуто стан реалізації мотиваційного підходу в управлінні колективом загальноосвітньої школи. Аналіз результатів, отриманих за методикою «Ціннісна орієнтація» М. Рокича, показав, що лише 12% респондентів визначили роботу як «цікаву» на першому місці (тобто як